

et bedre og mere sikkert beslutningsgrundlag for den kommende tids lovgivning.

Afstemningstemaerne er udvalgt således, at de dækker et bredt spektrum af de problemer, Danmark er blevet påført som følge af skiftende regeringers og et folketingsflertals lovgivning på udlændingeområdet. Der opnås gennem sammensætningen af afstemningstemaerne en alsidighed, der vil være fremmende for en saglig og relevant debat om disse yderst væsentlige temaer.

De øvrige partiers begrundelser for i april 1993 at afvise Fremskridtspartiets lovforslag om folkeafstemning bestod bl.a. i kritik af de foreslåede afstemningstemaer. Derudover argumenterede partiernes ordførere bl.a. således:

– (Det er ikke) »muligt at afholde folkeafstemninger om så komplicerede spørgsmål.« (indenrigsminister Birte Weiss, jf. Folketingstidende, forhandlingerne sp. 7898).

– »Vi har tidligere fremført en række argumenter for, hvorfor vi er imod. Så det vil jeg ikke trætte Folketinget med.« (Poul Erik Dyrlund (S), FF 7899).

– »... det er den konservative folketingsgruppes grundlæggende og principielle opfattelse, at udlændingelovgivningen ikke skal gøres til genstand for folkeafstemning.« (Helge Adam Møller (KF), FF 7901).

Forslagsstillerne mener i modsætning hertil, at folkelig debat om så væsentlige temaer er både nødvendig, gavnlig og i sig selv rummer en styrkelse af demokratiet.

Det repræsentative demokrati har i øvrigt klart svigtet netop på udlændingepolitikens område, idet hverken den siddende regering eller de tidligere regeringspartier nogen sinde er gået til valg på grundlag af den udlændingepolitik, disse partier faktisk

har ført. Den danske befolkning er således aldrig blevet spurgt om den ønsker at acceptere bl.a.

- nedgang i levestandard,
- forringelse af sociale ydelser,
- højere skattetryk,
- stærk stigning i kriminaliteten,
- social uro,
- større offentlige udgifter inden for social- og sundhedssektoren, skolevæsen, politi og domstole, kriminalforsorg m.v.

Det repræsentative demokrati kan kun virke hensigtsmæssigt, hvis politikerne har evne og vilje til effektivt at varetage befolkningens interesser og i meget vidt omfang repræsentere befolkningens fælles interesser. En vejledende folkeafstemning letter i høj grad politikernes muligheder herfor. Det vil være et værdigt og helt naturligt skridt at spørge befolkningen til råds om så centrale emner.

Ved at gennemføre en folkeafstemning med en forudgående oplysningskampagne sikres, at alle væsentlige synspunkter inddrages i debatten, og folkeafstemningen vil navnlig op til de kommunale valg tillige kunne give et værdifuldt fingerpeg til kommunalpolitikkerne, der skal forvalte en stor del af opgaverne på flygtninge- og udlændingeområdet i den kommende fireårige valgperiode.

Vedtagelsen af dette lovforslag vil være et vigtigt tiltag i demokratisk retning på lovgivningsområdet, der alt for længe har været domineret af mangel på debat, mangel på realisme, mangel på konsekvensberegninger og mangel på ressourcestyring.

Forslagsstillerne er parat til under udvalgsarbejdet at drøfte, om der er behov for at udvide kredsen af afstemningstemaer eller foretage andre ændringer i lovforslaget.